

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
ВРАБЧЕТО И ЛИСИЦАТА

chitanka.info

Някога врабчето и лисицата били големи приятели. Където тръгнала лисицата, и врабчето подире ѝ.

— Врабченце, братче — рекла веднъж лисицата, — хайде да работим заедно.

— Какво ще работим? — попитало врабчето.

— Има какво. Ще посеем жито. Задружно ще си го пожънем и каквото получим, ще си го разделим по братски. Искаш ли?

— Искам, Кумичке.

Посели жито. Пораснало житото, вързало клас, узряло. Дошло време за жътва. Една сутрин врабчето и лисицата отишли да жънат. Но щом напекло слънцето, лисицата, която била много мързелива, почнала да хитрува.

— Врабченце, братче, ти жъни, пък аз ще ида на оня хълм да подирам облака да не падне, защото, падне ли — отиде ни хубавото житце!

— Иди, Кумичке — рекло врабчето и се навело само да жъне.

Лисицата се изкачила на хълма, клекнала да подира облака, който тъкмо тогава се задавал от планината. А врабчето жънало, жънало, цялата нива пожънало, прибрало снопите, направило харман.

— Ела, Кумичке, да вършеем!

— Ти вършей, врабченце, братче, пък аз ще подирам и днес облака, защото, нали знаеш, ако падне — отиде ни хубавото житце!

Врабчето приготвило диканята, впрегнало воловете, овършало житото, отвяло го и повикало лисицата.

— Ела, Кумичке, да разделим зърното!

— Ида! — затекла се лисицата.

Грабнала кринчето и почнала:

— На тебе, врабченце, едно кринче зърно, а на мене две кринчета, защото аз върших по-тежка работа: подирах облака.

Врабчето прибрало своето жито, преглътнало и си отишло.

— Защо си нажалено? — попитало го кучето.

Врабчето му разказало как го била излъгала лисицата. Тогава кучето се дигнало ядосано.

— Аз ще я науча! Заведи ме в лисината житница!

Врабчето го завело. Кучето влязло в житницата и се заровило в зърното.

На другия ден лисицата влязла в житницата си и почнала да пълни един чувал да ходи на воденица. Както гребяла, открила едното ухо на кучето, помислила, че е подлога от цървул, и го ухапала. Тогава кучето скокнало, сдавило я и на бърза ръка я удушило.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.